

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ

ΝΑΡΘΗΚΩΝ

ΚΕΡΑΜΙΩΤΟΥ ΚΥΡΙΑΚΗ, ΕΡΓΟΘΕΡΑΠΕΥΤΡΙΑ,

Στο παρελθόν δόθηκαν πολλά ονόματα στους νάρθηκες. Ονόματα προερχόμενα από το ρόλο για τον οποίο εφαρμόζονταν, ή ονόματα προερχόμενα από τη δομή των νάρθηκων.

Στο παρελθόν οι νάρθηκες διακρίνονταν σε στατικούς και δυναμικούς.

Ο στατικός νάρθηκας ακινητοποιεί τις αρθρώσεις που περικλείει και δεν έχει κινούμενα σημεία.

Ο ρόλος του είναι:

- Προστατευτικός
- Υποστηρικτικός και
- Διορθωτικός
- Προστατεύει τους αδύναμους μύς από βραχύνσεις και υπερεκτάσεις
- Στηρίζει τις αρθρώσεις και
- Διορθώνει μερικώς ή πλήρως την στατική της άρθρωσης έτσι ώστε ν' αποφεύγονται σημεία πίεσης και παραμορφώσεις.

Ο δυναμικός νάρθηκας προσφέρει κινητοποίηση ή υποστήριξη σε συγκεκριμένο σημείο με στόχο

- ▶ Να υποκαταστήσει μυική δύναμη
- ▶ Να ενισχύσει ασθενή μυική δύναμη
- ▶ Να προλάβει μυική υπερτονία

Ο δυναμικός νάρθηκας έχει μία σταθερή βάση πάνω στην οποία εφαρμόζονται τα δυναμικά μέρη όπως λάστιχα, ελατήρια ή ελαστικά νήματα.

Σήμερα επικρατεί η ταξινόμηση νάρθηκων της Αμερικάνικης Εταιρείας Θεραπευτών Άκρας χείρας (American Society of Hand Therapists 1992).

Σύμφωνα με αυτή την ταξινόμηση οι νάρθηκες αρχικά χωρίζονται σε δύο μεγάλες κατηγορίες: αρθρικοί και μη αρθρικοί. Οι αρθρικοί περιλαμβάνουν μία ή παραπάνω αρθρώσεις. Οι μη αρθρικοί παρέχουν υποστήριξη ή προστασία σε ένα τραυματισμένο οστό π.χ. μετακάρπιο ή φάλαγγα. Οι μη αρθρικοί νάρθηκες είναι πολύ λιγότεροι από τους αρθρικούς.

Το επόμενο επίπεδο στην ταξινόμηση αναφέρεται στην άρθρωση στην οποία ο νάρθηκας δρα, σύμφωνα με το βασικό σκοπό του, είτε αυτή είναι η κύρια ή η δευτερεύουσα. Η κύρια άρθρωση είναι ο στόχος του νάρθηκα και απ' αυτήν παίρνει το όνομα του ο νάρθηκας. Η δευτερεύουσα άρθρωση είναι αυτή που ο νάρθηκας καλύπτει με σκοπό προστασία, άνεση και σταθερότητα. Για παράδειγμα ένας νάρθηκας που δρα στον παράμεσο της αριστερής άκρας χείρας, στην πρώτη φαλαγγοφαλαγγική (1ΦΦ) άρθρωση λέγεται νάρθηκας 1ης φαλαγγοφαλαγγικής άρθρωσης παράμεσου δακτύλου ΑΡ άκρας χείρας. Η κύρια άρθρωση είναι η 1ΦΦ ενώ δευτερεύουσα μπορεί να είναι η Μετακαρποφαλαγγική (ΜΚΦ) ή και η δεύτερη φαλαγγοφαλαγγική (2ΦΦ)

Αν υπάρχουν πολλές βασικές αρθρώσεις, όπως συχνά συμβαίνει μετά από σοβαρό τραυματισμό, το όνομα του νάρθηκα ομαδοποιεί τις περικλειόμενες αρθρώσεις. Για παράδειγμα, αν περικλείονται οι ΜΚΦ, οι 1ΦΦ και οι 2ΦΦ αρθρώσεις λέγεται νάρθηκας άκρας χείρας.

Οι μη αρθρικοί νάρθηκες περιγράφονται με τον ίδιο τρόπο. Για παράδειγμα, ένας νάρθηκας που εφαρμόζεται για να ακινητοποιήσει ένα κάταγμα 5ου μετακαρπίου λέγεται μη αρθρικός νάρθηκας 5ου μετακαρπίου.

Το επόμενο επίπεδο στην ταξινόμηση είναι η κατεύθυνση. Αναφέρεται στη θέση της κύριας άρθρωσης. Μπορεί να είναι κάμψη, έκταση, απαγωγή, προσαγωγή, κ.λ.π.

Ο σκοπός, το επόμενο επίπεδο στην ταξινόμηση αναφέρεται στην λειτουργία ή στο βασικό σκοπό του νάρθηκα που γενι-

κά είναι ακινητοποίηση, κινητοποίηση ή περιορισμός. Οι νάρθηκες ακινητοποίησης είναι οι νάρθηκες που κατασκευάζονται απλά αλλά μπορούν να εφαρμοστούν στις πιο πολύπλοκες κακώσεις. Οι στατικοί νάρθηκες θεωρούνται νάρθηκες ακινητοποίησης.

Το τελευταίο επίπεδο στην ταξινόμηση αναφέρεται στις δευτερεύουσες αρθρώσεις που περιλαμβάνονται στον νάρθηκα και βάση του αριθμού αυτών οι νάρθηκες χωρίζονται σε τύπους. Ο συνολικός αριθμός των αρθρώσεων που περιλαμβάνονται στο νάρθηκα γράφεται σε παρένθεση μετά τον αριθμό των δευτερευόντων αρθρώσεων. Για παράδειγμα στο νάρθηκα ακινητοποίησης σε κάμψη του αγκώνα 1(2), ο αριθμός 1 υποδεικνύει ότι μία δευτερεύουσα άρθρωση θα περιλάβουμε κατά την κατασκευή του νάρθηκα, ενώ ο αριθμός 2 υποδεικνύει τον συνολικό αριθμό των αρθρώσεων που περιλαμβάνονται. Στο συγκεκριμένο παράδειγμα κύρια άρθρωση είναι του αγκώνα και δευτερεύουσα του καρπού για να παρέχει σταθερότητα στο νάρθηκα.

ΒΙΒΛΙΟΓΡΑΦΙΑ

1. Coppard, B., Lohman. H. (2001). Introduction to splinting. 2nd edition. Mosby.
2. Fess, E., Philips, C. (1987). Hand splinting. Principles and methods. 2nd edition. The C.V.Mosby Company
3. Hunter,J., Mackin,E.,Callahan,A.(2002) Rehabilitation of the hand and upper extremity. 5th edition. Mosby
4. Jacobs, M., Austin, N. (2003). Splinting the hand and upper extremity. Principles and process. Philadelphia. Lippincott Williams & Wilkins

ΤΑΞΙΝΟΜΗΣΗ ΝΑΡΘΗΚΩΝ ΑΝΩ ΑΚΡΩΝ

ΑΡΘΡΙΚΟΙ	
ΣΗΜΕΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ	
ΩΜΟΣ	ΔΑΚΤΥΛΑ ΔΕΙΚΤΗΣ ΜΚΦ, 1ΦΦ, 2ΦΦ
ΑΓΚΩΝΑΣ	ΜΕΣΟΣ ΜΚΦ, 1ΦΦ, 2ΦΦ
ΑΝΤΙΒΡΑΧΙΟ	ΠΑΡΑΜΕΣΟΣ ΜΚΦ, 1ΦΦ, 2ΦΦ
ΚΑΡΠΟΣ	ΜΙΚΡΟΣ ΜΚΦ, 1ΦΦ, 2ΦΦ ΑΝΤΙΧΕΙΡΑΣ ΜΚΦ, ΜΦ

ΜΗ ΑΡΘΡΙΚΟΙ
ΣΗΜΕΙΟ ΕΦΑΡΜΟΓΗΣ
ΒΡΑΧΙΟΝΙΟ
ΚΕΡΚΙΔΑ
ΩΛΕΝΗ
ΜΕΤΑΚΑΡΠΙΑ
ΦΑΛΑΓΓΕΣ

ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ			
ΚΑΜΨΗ	ΕΚΤΑΣΗ	ΑΠΑΓΩΓΗ	ΠΡΟΣΑΓΩΓΗ
ΕΞΩ ΣΤΡΟΦΗ	ΕΣΩ ΣΤΡΟΦΗ	ΠΡΗΝΙΣΜΟΣ	ΥΠΤΙΑΣΜΟΣ
ΚΕΡΚΙΔΙΚΗ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	ΩΛΕΝΙΑ ΑΠΟΚΛΙΣΗ	ΑΝΤΙΘΕΣΗ	

ΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΥΠΟΣ
0
1
2
3

ΑΚΙΝΗΤΟΠΟΙΗΣΗ
ΤΥΠΟΣ
0
1
2
3

ΠΕΡΙΟΡΙΣΜΟΣ
ΤΥΠΟΣ
0
1